C U R T E A D E A P E L B Ă L Ţ I

Dosarul nr.4r-350/24 Judecătoria Bălți (sediul Central)
Judecător: Igor Mozgovoi

D E C I Z I E
În numele Legii

04 iunie 2024 mun.Bălți

Colegiul penal al Curţii de Apel Bălţi

Având în componenţa sa :
Preşedintele completului Ion Talpa
Judecătorii Svetlana Şleahtiţki și Oxana Mironov

a judecat în ordine de recurs, recursul șefului Biroului Vamal Nord, Nicolae Mazanca declarat împotriva hotărârii Judecătoriei Bălți (sediul Central) din 10.04.2024, pe cauza contravențională în privința lui Tesa Marchel învinuit de comiterea contravenției prevăzute la art.287 alin.(10) Cod contravențional.

După expunerea esenţei cauzei de către judecătorul raportor, ținând cont de argumentele recursului, materialele cauzei, Colegiul,-

C O N S T A T Ă :

1. La 07.02.2024 în privinţa lui Tesa Marchel a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenţie prin care a fost atras la răspundere contravenţională conform art.287 alin. (10) Cod contravenţional şi adoptată decizia de sancţionare din aceiași dată, prin care a fost reținut în sarcina lui Tesa Marchel faptul *că, la 19.10.2023, ora 12:41, la intrarea pe teritoriul țării, prin postului vamal Costeşti, PVFI rutier, nu a declarat organului vamal 9 telefoane mobile noi și un ceas inteligent ***** (series), care au fost tăinuite sub capota mijlocului de transport de model Volkswagen Crafter cu n/î *****, valoarea în vamă a mărfii nedeclarate constituie 63 433, 27 lei.*

Respectiv, prin decizia șefului Biroului vamal Nord, Mazanca Nicolae din 07.02.2024 în privința lui Tesa Marchel a fost aplicată sancțiunea contravențională sub formă de 100 unități convenționale în sumă de 5000 lei, fiind supuse confiscării speciale, corpurile delicte care au fost recunoscute în calitate de corp delict și atașate la dosar prin ordonanța din 20.10.2023, și anume: telefon ***** 22-1 buc.; telefon *****23 *****-1 buc; telefon *****- I buc; telefon ***** *****- 2 buc; telefon *****- 1 buc.; telefon *****- 1 buc.; telefon *****-1 buc.;

telefon *****20 FE- 1 buc.; ceas inteligent ***** (7 series)- 1 buc.; mijlocul de transport de model Volkwagen Crafter, cu n/î ***** V1N cod*****.

În baza raportului de constatare tehnico-științifică nr. 28/10-00354 din 22.12.2023, valoarea medie de comercializare pe piața internă a unui mijloc de transport de model Volkswagen Crafter, anul fabricării 2010, constituie circa 10 040 euro, conform cursului oficial al BNM la 22.12.2023 (1 Euro = 19,2698 MDL), prețul mediu pe piață a mijlocului de transport constituie 193 469 MDL.

2. Nefiind de acord cu procesul-verbal și a deciziei nr. 95087 întocmit la 07.02.2024 pe semnele contravenției prevăzute de art. 287 alin. (10) din Codul Contravenţional, la 19.02.2024 avocatul Ana Sofroni în interesele lui Tesa Marchel a depus contestație împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei de sancționare menționate, solicitînd anularea procesului-verbal cu privire la contravenție din 07.02.2024 și deciziei agentului constatator din cadrul Biroului vamal Nord din aceiași dată, cu restituirea automobilului de model Volkswagen Crafter n/î ***** care aparține lui Tesa Marchel.

În motivarea contestației apărarea a argumentat faptul că, la întocmirea procesului-verbal contravențional au fost admise grave erori care afectează legalitatea acestuia. Astfel la rubrica *„fapta contravenţională”* a fost indicat că Tesa Marchel nu a declarat organului vamal 9 telefoane și un ceas smart, însă nu au fost indicate modele telefoanelor mobile, ce pune în imposibilitate de a determina valoarea acestora.

Totodată în procesul-verbal de ridicare a mărfurilor din 19.10.2023 este indicat motivul reținerii ”urmare controlului fizic detaliat s-au identificat nedeclarate organului vamal sub capota mijlocului de transport într-o pungă 9 telefoane mobile noi și un ceas, după cum urmează: 1. ***** 1 buc”.

Subliniază apărarea faptul că, din cele indicate nu este clar totuși cîte telefoane au fost depistate, de care model erau telefoanele și care este modelul ceasului. Raportat la caz este imposibil de corelat suma de 63433,27 lei indicată ca contravaloare a acestora necunoscînd modelele acestor telefoane.

Astfel procesul-verbal cu privire la contravenție a fost întocmit cu încălcarea normelor legale și nu corespunde prevederilor art. 443 Cod contravențional, fapt ce duce la nulitatea acestuia potrivit art. 445 Cod contravențional, din motiv că neidentificarea mărfii și neindicarea informației obligatorii afectează în mod esențial fondul cauzei.

La materialele cauzei contravenționale nu a fost anexată informația referitor la valoarea automobilului care a fost confiscat, totodată nu a fost înmînată și adusă la cunoștință ordonanța de recunoaștere și atașare la dosar a corpurilor delicte din 20.10.2023, la care se face trimitere și care este indicată la pct. 7 a deciziei asupra cauzei contravenționale. Astfel din materialele contravenționale nu este clar care este soarta automobilului de model Volkswagen Crafter cu n/î *****, astfel încît

din textul actelor emise de către reprezentantul Biroului vamal Nord nu este clar statutul acestuia.

Consideră apărarea că reținerea pînă la moment a autoturismului este una ilegală, nefiind stabilită valoarea acestuia și respectiv nu este indicat temeiul de drept al reținerii, în proces-verbal contravențional nu se regăsește trimitere la art. 439/7 Cod contravențional confiscarea specială care ar stabili soarta automobilului.

Raportat la caz, bunurile care au fost obiectul contrabandei au fost depistate, ele există și au fost trecute gratuit în proprietatea statului, automobilul cu care se deplasa Tesa Marchel nu a fost special amenajat sau modificat pentru a săvîrși contravenția. Astfel acțiunilor acestuia, cu referire la automobil, nu-i pot fi aplicate prevederile art. 439/7 Cod contravențional.

Din momentul în care contravenientului i-a fost aplicată o sancțiune contravențională în sumă de 5000 lei, cu confiscarea mărfii nedeclarate, măsura de confiscare în folosul statului a mijlocului de transport nu poate fi apreciată ca una compensatorie pentru stat, interesele statului deja fiind asigurate prin aplicarea amenzii și confiscarea telefoanelor, iar confiscarea mijlocului de transport în beneficiul statului reprezintă încă o pedeapsă care este disproporțională în raport cu gravitatea faptei comise.

La fel, se precizează că, în favoare aceleiași poziții vine și practica CtEDO care a statuat că de vreme ce reclamantul a fost condamnat pentru infracțiunea de contrabandă, scopul punitiv și preventiv urmărit a fost atins, astfel încît nu este necesară confiscarea sumei de bani și a calificat-o ca măsură de siguranță excesivă și disproporțională.

3. Prin hotărârea Judecătoriei Bălți (sediul Central) din 10.04.2024 contestaţia depusă de avocatul Sofroni Ana în exercitarea apărării lui Tesa Marchel s-a admis parțial.

S-a anulat parțial decizia șefului Biroul Vamal Nord, Mazanca Nicolae din 07.02.2024 întocmită în privinţa lui Tesa Marchel în baza art. 287 alin. (10) Cod contravențional în partea confiscării contravalorii mijlocul de transport de model Volkwagen Crafter, cu n/î ***** V1N cod- *****, în valoare de 193 469 lei.

În rest, procesul-verbal cu privire la contravenție întocmit de inspectorul principal din cadrul Biroului Vamal Nord, Chilari Tatiana la 07.02.2024 și decizia menționată, fiind menținute fără modificări.

4. Nefiind de acord cu hotărârea instanței de fond șeful Biroului Vamal Nord a declarat recurs solicitând casarea parțială a hotărârii Judecătoriei Bălți (sediul Central) din 10.04.2024, în partea ce ţine de confiscarea specială a mijlocului de transport cu rejudecarea cauzei şi adoptarea unei noi hotărâri prin care contestaţia cet. Tesa Marchel să fie respinsă integral.

În motivarea cererii de recurs, făcînd referire la prerogativele art. 431 alin. (1) și alin. (4/1); art. 439/7, a menționat că, agentul constatator al Biroului Vamal

Nord, confiscând mijlocul de transport, a luat în consideraţie şi vinovăţia lui Tesa Marchel, unde acţiunile lui demonstrează nu doar simpla nedeclarare a mărfii, ci intenţia vădită şi premeditată de a săvârşi o astfel de contravenţie, unde a pregătit mijlocul de transport, pentru a săvârşi astfel de acţiuni.

A notat că, este neîntemeiată poziţia instanţei care a concluzionat că confiscarea mijlocului de transport în beneficiul statului reprezintă încă o pedeapsă care este disproporţională în raport cu gravitatea faptei comise, deoarece atît la nivel internaţional cît şi la nivel naţional nu este o apreciere care să se expună asupra raportului de proporţionalitate între pedeapsa aplicată şi gravitatea faptei comise.

Totodată, aplicarea confiscării speciale a mijlocului de transport de model „Volkswagm Crafter" cu n/î ***** recunoscut în calitate de corp delict demonstrează cu certitudine faptul că activitatea de contrabandă nu este rentabilă, măsura de siguranţă în zona de control vamal constituind un pilon de bază în vederea realizării scopului legii contravenţionale prevăzut la art. 2 Cod contravențional.

Specifică că, mijlocului de transport de model „Volkswagen Crafter", a fost special pregătit şi utilizat direct pentru tăinuirea şi transportarea mărfurilor (dispozitivelor electronice) peste frontiera de stat, fără declararea acestora organului vamal. Mai mult, intentia de a tăinui şi a transporta mărfurile peste frontiera de stat cu eludare de control vamal reiese şi din declaraţiile cetăţeanului Tesa Marchel din 19.10.2023, potrivit cărora *acesta nu a declarat telefoanele mobile, deoarece nu a vrut să le declare.*

Or, pericolul social al faptei este unul deosebit de ridicat, numărul contravenţiilor de acest gen este în creştere, iar lipsa unei riposte ferme a societăţii ar întreţine climatul contravenţional şi ar crea făptuitorilor impresia că pot persista în sfidarea legii, ar echivala cu încurajarea tactică a acestora şi a altora la săvârșirea unor fapte similare şi cu scăderea încrederii populației în capacitatea de ripostă a justiţiei şi de protecţie a statului.

5. Potrivit art.471 alin.(1) Cod Contravențional, *recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezența părților*, potrivit alin.(2), *instanţa de recurs fixează data examinării recursului şi dispune să se comunice părţilor la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinţei*.

În respectarea prevederilor sus menționate, Colegiul penal a comunicat părților despre dreptul de a depune o referință.

Pînă la data examinării recursului, părțile nu au depus referință.

6. Verificînd argumentele recursului în raport cu materialele cauzei şi prevederile legii, Colegiul a ajuns la concluzia că, recursul urmează a fi admis cu casarea hotărîrii contestate şi dispunerea rejudecării cauzei în prima instanță în alt complet de judecată.

Colegiul își întemeiază soluţia reţinută în baza art.473 alin.(1) pct.(2) Cod contravenţional potrivit căruia, *(1) După examinarea recursului, instanţa de recurs adoptă una dintre următoarele decizii: 2) admite recursul, casînd hotărîrea atacată, şi dispune rejudecarea cauzei în primă instanţă.*

7. Colegiul reține o examinare amplă a contestației, cu expunerea motivată asupra argumentelor invocate de părți, just concluzionînd, temeinicia atragerii lui Tesa Marchel la răspunderea contravențională pentru nerespectarea la data de 19.10.2023 a regulilor vamale de declarare a mărfurilor, manifestată prin ne declararea organului vamal 9 telefoane mobile noi și un ceas inteligent ***** (series), care au fost tăinuite sub capota mijlocului de transport de model Volkswagen Crafter cu n/î *****, valoarea în vamă a mărfii nedeclarate constituie 63 433, 27 lei, fapt confirmat prin materialul probator administrat pe caz, ce și-a găsit reflectare în conținutul hotărârii adoptate.

În atare împrejurări Colegiul apreciază drept motivată soluția judiciară adoptată de către instanță pe fond în acest aspect, motivare ce o acceptă și pentru a evita repetări inutile o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudenta CEDO, care în pct. 37 a hotărârii în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instantele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument plan de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Totodată, instanța de fond a dat o apreciere obiectivă și faptului, că pe lângă constatarea corectă a împrejurărilor speței referitor la comiterea de către Tesa Marchel a contravenției prevăzute de art. 287 alin. (10) Cod contravențional, autoritatea competentă odată cu aplicarea sancțiunii în limita celei stabilite de lege, a dispus aplicarea măsurii de siguranță prin confiscarea obiectului contravenției – dispozitivelor electronice compuse din nouă telefoane mobile și un ceas inteligent ***** (7 series), ce pe deplin se încadrează atât la norma materială, cât și cea procesuală, fiind îndreptată spre asigurarea respectării legalității în zona de control vamal cu prevenirea comiterii pe viitor a faptelor analogice.

8. Totuși, Colegiul reține că, instanța de fond prematur a convenit asupra anulării dispozițiilor din decizia Biroului Vamal, în ce privește confiscarea contravalorii mijlocul de transport de model Volkwagen Crafter, cu n/î ***** V1N cod- *****, în valoare de 193 469 lei, pe motivele oferite în conținutul soluției adoptate.

Or, la materialele cauzei a fost anexată ordonanța din 20.10.2023 a Biroului Vamal de recunoaștere a mijlocului de transport de model Volkwagen Crafter, cu n/î ***** V1N cod- ***** în calitate de corp delict, iar soluția de anulare a

deciziei de confiscare a mijlocului de transport de model Volkwagen Crafter, cu n/î ***** V1N cod- *****, pe motivul disproporționalității între măsura aplicată de agentul constatator pentru realizarea interesului general și protecția acordată individului, contravine prevederilor art. 439/7 Cod contravențional.

În acest context, Colegiul face trimitere la Decizia Curții Constituționale de inadmisibilitate a sesizării nr. 82g/2018 privind excepția de neconstituționalitate art. art. 431 alin. (4^1) și 439^7 alin. (4) Cod contravențional din 19.06.2018, care cu referire la jurisprudența CtEDO în cauzele *J. A. Pye (Oxford) LTD și J. A. Pye (Oxford) Land LTD v. Regatul Unit*, 20 august 2007, § 55), reiterează, că în protejarea dreptului la proprietate privată și protecția acesteia, Convenția le acordă statelor o marjă largă de apreciere pentru a controla utilizarea proprietății în conformitate cu interesul general, astfel încât, într-o serie de cauze în care s-a examinat conformitatea măsurilor naționale care intră în domeniul de aplicare al celui de-al doilea paragraf al articolului menționat, Curtea Europeană a stabilit că acestea pot fi justificate doar în baza existenței unui interes general și cu condiția respectării unui raport rezonabil de proporționalitate între mijloacele utilizate și scopul urmărit (a se vedea *Marckx v. Belgia*, 13 iunie 1979, §§ 63 și 64; *AGOSI v. Regatul Unit*, 24 octombrie 1986, §§ 48-52; *Rosenzweig și Bonded Warehousen Ltd v. Polonia*, 28 iulie 2005, § 48; și *Uzan și alții v. Turcia*, 29 martie 2011, §§ 82 și 94).

Respectiv, în cadrul deliberării asupra speței, instanța de fond urma să dea suficientă apreciere prevederilor art. 431 alin.(l) Cod contravențional, ce stipulează că, „corpuri delicte se consideră ... obiectele... față de care există temeiuri a presupune ca au servit la săvârșirea contravenției, iar potrivit alin. (4/1) același articol „la examinarea cauzelor contravenționale prevăzute la art. 287 alin. (10) Cod contravențional agentul constatator al Serviciului Vamal hotărăște asupra corpurilor delicte potrivit prevederilor art. 106 din Codul penal și ale art. 162 din Codul de procedura penală, care se aplică în modul corespunzător în procesul contravențional".

În conformitate ca alin. (4/2) al normei legale precitate „în cazul imposibilității aplicării alin. (4/1) din prezentul articol în partea ce ține de art. 287 alin.(10), agentul constatator al Serviciului Vamal confiscă contravaloarea corpului delict stabilită de către organul vamal".

Art. 106 alin.(l) Cod penal, prevede că „confiscarea specială constă în trecerea forțată și gratuită în proprietatea statului a bunurilor indicate la alin. (2) ...", iar conform alin. (2) lit. a) același articol „sânt supuse confiscării speciale bunurile utilizate ... pentru săvârșirea unei infracțiuni".

Colegiul notează că legea permite confiscarea bunurilor folosite în săvârșirea unor infracțiuni sau contravenții cu condiția respectării legii. Or, instanța de fond a

omis să constate dacă în cauză au fost respectate prevederile Legii ce instituie aceasta măsura de siguranță.

Protocolul adițional nr. 1 la Convenția pentru apărarea Drepturilor Omului și a libertăților fundamental stipulează că „orice persoana fizica sau juridica are dreptul la respectarea bunurilor sale. Nimeni nu poate fi lipsit de proprietatea sa decât pentru cauza de utilitate publică și în condițiile prevăzute de lege și de principale generale ale dreptului internațional. Dispozițiile precedente nu aduc atingere dreptului statelor de a adopta legile pe care le considera necesare pentru a reglementa folosința bunurilor conform interesului general sau pentru a asigura plata impozitelor ori altor contribuții sau a amenzilor”

Conform § 2 al art. 1 din Protocolul. nr. 1. precum și jurisprudenței CtEDO, condițiile în care privarea de un bun nu reprezintă o încălcare a dreptului titularului asupra acelui bun sunt: l) să fie prevăzută de lege; 2) sa urmărească o cauză de utilitate publica; 3) să fie conforma normelor de drept intern; 4) să respecte un raport de proporționalitate între mijloacele folosite în scopul vizat.

Legalitatea privării de proprietate, primă condiție semnifică în dreptul intern legalitatea privată de proprietate, principiu care, presupune îndeplinirea a doua cerințe: l) să existe o lege în sensul Convenției pe temeiul căreia privarea sa fie făcută care, în sensul indicat reprezintă orice normă obligatorie și generală oricare i-ar fi izvorul formal, care ordonează obligatoriu conduita individului; 2) legea însăși trebuie să îndeplinească acele calități pe care i le-a determinat Curtea în jurisprudența sa, adică să fie accesibilă, precisă și previzibilă, or, simpla existență a unor norme nu este suficientă pentru a justifica o privare de proprietate, ceia ce înseamnă pe de o parte, cei cărora legea li se adresează trebuie să poată obține toată informația socotite apropiate cu privire la conținutul și condiția ei de aplicare. iar. pe de alta parte, norma legala trebuie sa fie enunțată cu suficiență precizie pentru ca cei interesați s-o poată utiliza ca regula de conduită, având posibilitate să-și reprezinte exigențele pe care aceasta le impune și să fie în măsura să prevadă consecințele comportamentului pe care sunt obligați sa-1 adopte. Privarea de proprietate sa fie făcută pentru un interes de utilitate publica.

Potrivit § 2 al art. 1 din Protocolul. nr. 1, dreptul la respectarea bunurilor unei persoane consacrat în primul paragraf al aceluiași text, nu interzice statelor să adopte reglementări privitoare la modul lor de folosință de către proprietar în conformitate cu interesul general sau care să asigure plata impozitelor, amenzilor sau a altor contribuții la stat.

Privarea de proprietate să fie conformă normelor de drept intern unde Curtea a decis cu valoare de principiu că legea pe care se bazează o atingere adusă bunurilor unei persoane trebuie să fie conformă cu normele de drept intern ale statului în cauză, inclusiv cu dispozițiile constituționale pertinente, iar art. 46 alin.(4) Constituția Republicii Moldova statuează că „bunurile ... folosite ...din

contravenții pot fi confiscate numai în condițiile legii", condiții care au fost expuse mai sus. Proporționalitatea - cerința a limitărilor dreptului de proprietate unde controlul exercitat de jurisdicția europeană cu privire la existenta condițiilor în care poate exista o privare de proprietate nu este formal; el are în vedere analiza aplicării acestora la o situație concretă pentru ca protecția pe care o conferă drepturilor ce intră în domeniul ei de aplicare trebuie să fie așa cum a spus Curtea adeseori, concreta si efectivă, ci nu abstractă și iluzorie.

Curtea a decis într-o cauză *(AGOSI vs Regatul Unit. § 54)* că o măsură de confiscare a unor bunuri introduse fraudulos pe teritoriul unui stat poate sa apară legitimă prin raportarea la dispozițiile § 2 al art. 1 din Protocolul. nr. 1, dacă statul în cauză a respectat condiția explicit impusa de text, anume menținerea unui just echilibru intre propriile sale interese si cele ale proprietarului.cu luarea in considerare a gradului culpei acestuia si a prudentei de care trebuie sa dea dovada in asemenea imprejurari.

Într-o altă cauza *(Raimondo vs Italia. § 30)* instanța europeana a recunoscut ca o măsura de confiscare a unor bunuri reprezintă o privare de proprietate, dar ea nu intra sub incidenta celei de a doua fraze din § 1 al art. 1, ci ține de § 2, care reglementează folosință bunurilor în conformitate cu interesul general. Curtea a constatat că în speță confiscarea efectuată a avut un asemenea scop anume să prevină ca reclamantul sau asociația de răufăcători, din care se presupunea ca acesta făcea parte, să folosească bunurile confiscate la săvârșirea altor infracțiuni.

În același sens, într-o altă speță *(Yildirim vs Italia),* instanța europeană a reținut că reclamantul contesta o confiscare ce purta asupra unui bun care a fost folosit in scopuri ilicite, astfel că ea a decis că măsura incriminată urmărea a evita ca vehiculul reclamantului să mai poate fi utilizat la comiterea altor infracțiuni în prejudiciul colectivității.

Coroborând materialul probator administrat în cauză cu textele legale incidente în cauză, Colegiul consideră că, la o nouă rejudecare a cauzei instanța urmează să constate cu certitudine că măsură confiscării contravalorii a unității de transport de model contravalorii mijlocul de transport de model Volkwagen Crafter, cu n/î ***** nu este una abuzivă și nu încalcă principiile constituționale referitoare la proprietate, ci este o măsură de siguranță prevăzută de lege și aplicată în temeiul acesteia.

Analizând din aceasta perspectivă măsură confiscării, Curtea a stabilit ca aceasta nu încalcă garanțiile oferite de § 2 al art. 1 din Protocolul. nr. 1, daca este prevăzută de legea naționala, daca este necesara într-o societate democratică și dacă există un raport rezonabil de proporționalitate între mijloacele utilizate de către autoritățile naționale pentru a asigura interesul general al comunității și protecția dreptului reclamantului de folosință a bunurilor sale sau în alți termeni,

Curtea a examinat, daca nu a fost impusă părții o povară excesivă prin luarea acestei masuri.

Într-o alta cauza *(Fhillips vs Regatul Unit. § 51)*, Curtea a observat că atât amenda, cat și ordinul de confiscare constituie „sancțiuni" în sensul Convenției și-n consecință intra sub incidenta § 2 al art. 1 din Protocolul. nr. 1, care, între altele permite statelor contractante să controleze folosință bunurilor pentru a asigura plata impozitelor ori a altor contribute sau amenzi. Totusi, aceasta dispoziție trebuie să fie interpretată în lumina principiului general stabilit în prima teză de la primul paragraf și prin urmare trebuie să existe un raport rezonabil de proporționalitate între mijloacele utilizate si scopul urmărit.

Aplicând criteriile de individualizare prevăzute de legislația națională și cu standardul CtEDO, în cauza dedusă judecații, instanța de judecata la o nouă rejudecare a cauzei să țină cont, pe de o parte, de criteriile prevăzute de art. 431 Cod contravențional și art. 106 Cod penal, expuse supra, iar pe de alta parte, cuantumul amenzii contravenționale aplicate, modul și mijloacele de săvârșire a faptei, cantitatea obiectelor tăinuite, în final cu emiterea unei hotărîrii întemeiate pentru atingerea scopului legii contravenționale prevăzut de art. 2 Cod contravențional.

9. Respectiv, pentru a se descuraja activitatea infracțională este esențial ca infractorii să fie deposedați de produsele infracțiunii, confiscarea în acest sens, având rolul de a împiedica utilizarea averilor infractorilor ca sursă de finanțare pentru alte activități cu caracter infracțional, îndepărtând pericolul compromiterii încrederii în sistemele financiare și al coruperii societății legitime.

Concomitent, instanța urmează să rețină că, pericolul social al faptei este unul deosebit de ridicat (aspect reliefat și prin prevederea legala privind aplicarea măsurii de siguranță confiscarea speciala), numărul contravențiilor de acest gen este în creștere. Iar lipsa unei riposte ferme a societății ar întreține climatul contravențional și ar crea făptuitorilor impresia că pot persista în sfidarea legii ar echivala cu încurajarea tacită a acestora și a altora la săvârșirea unor fapte similare și cu scăderea încrederii populației în capacitatea de riposta a justiției și de protecție a statului.

La fel, instanța urmează să precizeze dacă măsura confiscării reprezintă sau nu în cauza de față o ingerință nepermisă a statului în dreptul de proprietate incompatibilă cu Convenția, or, aceasta este prevăzută de lege, necesară într-o societate democratica tocmai prin prisma scopului pentru care a fost instituita - de garanție și de prevenire - este proporțională cu scopul urmărit.

Pentru acordarea răspunsului cert la împrejurările supra enunțate, printr-o examinare obiectivă a speței, Colegiul casând hotărârea instanței de fond va remite cauza spre rejudecare în aceeași instanță, pentru rejudecare în limita normelor dreptului procesual-contravențional.

În temeiul art. 473 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod contravențional, Colegiul,-

D E C I D E:

Recursul șefului Biroului Vamal Nord, Nicolae Mazanca declarat împotriva hotărârii Judecătoriei Bălți (sediul Central) din 10.04.2024, pe cauza contravențională în privința lui **Tesa Marchel** învinuit de comiterea contravenției prevăzute la art.287 alin.(10) Cod contravențional, se admite, cu casarea ei și remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

Decizia este irevocabilă.

Președinte de complet, Judecători: